Bahis Vaadinde Aracı Hesap Sahibi

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 11. Ceza Dairesi	14.01.2026	Kısmen Bozma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/2123	2026/582	TCK 158/1-f, TCK 158/3, TCK 37/1

ÖZET

Sosyal medyada bahisle kesin kazanç vaadiyle şikâyetçiden iki hesaba 25.000'er TL alındı. Daire hat ve hesabı kullanan sanığın mahkûmiyetini onadı; mağdurlarla teması olmayan, hesabına yalnız diğer sanıktan para gelen sanık için yeterli delil olmadığından hükmü bozdu.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/bahis-kazanci-vaadi-araci-hesap-beraat-2026-582/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

11. Ceza Dairesi 2025/2123 E. , 2026/582 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :Ceza Dairesi

SAYISI : 2024/967 E. 2024/2054 K.

SUÇ : Nitelikli dolandırıcılık

HÜKÜM : Esastan ret

TEBLİĞNAME GÖRÜŞÜ : Onama, bozma

İlk Derece Mahkemesince verilen hükümlere yönelik istinaf incelemesi üzerine Bölge Adliye Mahkemesi tarafından verilen kararların; 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun (5271 sayılı Kanun) 286 ncı maddesinin birinci fıkrası uyarınca temyiz edilebilir olduğu, 260 ıncı maddesinin birinci fıkrası gereği temyiz edenlerin hükümleri temyize hak ve yetkilerinin bulunduğu, 291 inci maddesinin birinci fıkrası gereği temyiz isteklerinin süresinde olduğu, 294 üncü maddesinin birinci fıkrası gereği temyiz dilekçelerinde temyiz sebeplerine yer verildiği, 298 inci maddesinin birinci fıkrası gereği temyiz isteklerinin reddini gerektirir bir durumun bulunmadığı yapılan ön inceleme neticesinde tespit edilmiştir.

Sanık ... müdafiinin duruşmalı inceleme talebinin, 7079 sayılı Kanun'un 94 üncü maddesiyle değişik 5271 sayılı Kanun'un 299 uncu maddesinin birinci fıkrası gereği takdîren reddine karar verilmekle, gereği düşünüldü:

I. HUKUKÎ SÜREÇ

1.Zile Ağır Ceza Mahkemesinin 23.02.2024 tarihli ve 2024/6 Esas, 2024/ 41 Karar sayılı kararı ile sanıklar hakkında bilişim sistemleri banka veya kredi kurumlarının araç olarak kullanılması suretiyle dolandırıcılık suçundan, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun (5237 sayılı Kanun) 37/1. maddesi delaleti ile 158 inci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendi ve son cümlesi, 158 inci maddesinin üçüncü fıkrası, 43 üncü maddesi, 168/2, 52 nci maddesinin ikinci ve dördüncü fıkraları, 53, 63 üncü maddesi uyarınca ayrı ayrı 5 yıl 7 ay, 15 gün hapis ve 112.500,00 TL adli para cezası ile cezalandırılmalarına ve hak yoksunluklarına karar verilmiştir.

2. Samsun Bölge Adliye Mahkemesi 2. Ceza Dairesinin, 20.11.2024 tarihli ve 2024/967 Esas, 2024/2054 Karar sayılı kararı ile sanıklar hakkındaki İlk Derece Mahkemesince kurulan hükümlere yönelik sanıklar müdafilerinin istinaf başvurularının incelenmesinde, sanıklar ... ve ... hakkında İlk Derece Mahkemesince kurulan hükümlere yönelik istinaf başvurularının 5271 sayılı Kanun'un 280 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi uyarınca ayrı ayrı esastan reddine karar verilmiştir.

II. TEMYİZ SEBEPLERİ

A. Sanık ... müdafiinin temyiz isteği; müvekkilinin dolandırma kastı olmaksızın mağdurun isteği üzerine mağdurdan aldığı para ile bahis oynadığına, bahsi kaybetmesi nedeniyle mağdura para gönderemediğine, taraflar arasındaki ihtilafın ancak hukuk davalarına konu edilebileceğine, müvekkili aleyhine delil olmadığına, hile unsurunun gerçekleşmediğine, suçun vasfının doğru değerlendirilmediğine, müvekkilinin beraat etmesi gerektiğine ilişkindir.
B. Sanık ... müdafiinin temyiz isteği; istinaf mahkemesi kararının gerekçesiz olduğuna, müvekkilinin bonus kazanma vaadi ile sanık ...'e para gönderdiğine, dolandırıcılık kastı ile hareket etmediğine, nitekim mağdur tarafından müvekkilinin hesabına doğrudan bir para havalesinin olmadığına, müvekkili aleyhine delil olmadığına, suçun maddi-manevi unsurlarının oluşmadığına, Yargıtay tarafından emsal olabilecek şekilde müvekkili hakkında beraat kararı verildiğine, ceza tayin edilirken somut gerekçeler olmadan alt sınırdan uzaklaşıldığına ve 5237 sayılı Kanun'un 62 nci maddesinin uygulanmadığına ilişkindir.

III. OLAY VE OLGULAR

Temyizin kapsamına göre;

A. İlk Derece Mahkemesinin Kabulü

14.04.2022 tarihinde şikâyetçi ...'ın Instagram adlı sosyal paylaşım sitesinde gezindiği sırada "..." isimli sayfada bahis oynayarak para kazanıldığına dair görselleri görmesi üzerine para kazanma amacıyla Instagram sayfası ile iletişime geçtiği, iletişime geçtiği şahsın şikâyetçiye para yatırdığı taktirde kesin ve garantili olarak daha fazla para kazanacağını söylemesi üzerine şikâyetçinin konuşma amacıyla kendi cep telefonunu verdiği, akabinde sanık ...'in üzerine kayıtlı ... no'lu gsm

hattı ile şikâyetçi ile iletişime geçildiği, şikâyetçinin karşı tarafın yönlendirmesiyle sanık ... adına kayıtlı ... Bankası nezdinde bulunan TR.... IBAN no'lu banka hesabına aynı gün 10.000, 10.000 TL ve 5.000 TL olmak üzere toplamda 25.000 TL para gönderdiği, sanık ...'in hesabına gelen paranın 20.000 TL'sini aynı gün 10.000 TL ve 10.000 TL olmak üzere 2 seferde sanık ...'ın ... bank nezdinde bulunan TR.... IBAN nolu hesabına gönderdiği, şikâyetçinin konuştuğu şahsın hesabın kredi hesabı olduğunu bu nedenle parayı yatıramadıklarını söyleyerek şikâyetçiden tekrardan para istediği, akabinde şikâyetçinin verdiği paraları kurtarabilme amacıyla yine konuştuğu şahsın kendisine vermiş olduğu hakkında tefrik kararı verilmiş olan şüpheli ...'ın kullanımında bulunan ... Bankası nezdinde bulunan TR.... no'lu IBAN hesabına aynı gün 25.000 TL daha para gönderdiği, sanık ...'in savunmasında tevil yollu ikrarda bulunduğu, bahis yoluyla şikâyetçiye para kazandırmak amacıyla şikâyetçi ile iletişime geçen kişinin kendisi olduğunu, bu anlamda suçta kullanılan hattın fiili kullanıcısının kendisi olduğunu, instagram hesabının kendisi adına kayıtlı olduğunu ikrar ettiği, babası olan sanık ...'in ve sanık ...'ın banka hesaplarına para gönderimini kendisinin sağladığı, tefrik kararı verilen dosyada yer alan delillerden de anlaşıldığı üzere başkaca şikâyetçilerden benzer şekilde ve benzer açıklamalar ile banka hesabına para geldiği, her ne kadar sanık savunmasında şikâyetçi adına bahis oynadığını ve kaybettiğini savunsa da şikâyetçiden gelen paranın bir kısmını sanık ... hesabına, sanık ...'in hesabından ise diğer sanık ...'ın hesabına gönderttiği, sanık ...'ın alınan savunmalarında ise sanık ...'ın kendisine borcu olduğunu, babası ...'tan gelen paranın, sanık ...'ın kendisine olan borçtan kaynaklandığını savunmuşsa da banka hesapları incelendiğinde hesabına pek çok benzer mahiyette ve açıklamada para girişinin olduğu, tefrik kararı verilen dosyada yer alan dosyadaki bazı şikâyetçilerin parayı doğrudan sanık ... hesabına gönderdiğinin görüldüğü, sanık ...'ın fiili kullanıcısı olduğu ve suçta kullanılan telefon ile aralarında pek çok görüşmenin mevcut olduğu, sanık ...'un hesabına gelen paranın bir kısmının sanık ... hesabına geldiğinin sabit olduğu, sanık ...'in alınan savunmalarında ise her ne kadar üzerine atılı suçlamaları kabul etmese de; katılanın parayı gönderdiği banka hesaplarından birinin sanık ... adına kayıtlı olduğu, hesabına gelen paranın bir kısmını diğer sanık ...'ın hesabına aktardığı, sanığın incelenen banka hesaplarında çok sayıda benzer açıklama ile para geldiği, dosya kapsamında yer alan dinleme kararı uyarınca fiili kullanıcısı olduğu hat ile sanık ... arasında geçen görüşme içeriklerinden sanığın sanık ...'in eylemlerinden haberdar olduğunun anlaşılması karşısında; sanık savunmalarının suçtan kurtulmaya yönelik soyut nitelikte olduğu kanaatine varılmış ve mahkemece itibar edilmemiş, bu şekilde sanıkların aynı suçu işleme icrası kapsamında fikir ve eylem birliği içerisinde bahis hilesi ile şikâyetçiden sanık ...'in hesabına 25.000TL ve hakkında soruşturma devam eden ... isimli kişinin hesabına da farklı bir bahane ileri sürerek tekrar 25.000-TL göndertmek suretiyle zincirleme şekilde maddi menfaat temin ettiği kanaatine varılarak, mahkemece yapılan yargılama neticesinde; sanıklar hakkında nitelikli dolandırıcılık suçunun sübut bulduğu kabul edilerek temyiz incelemesine konu mahkûmiyet hükmü kurulmuştur.

B. Bölge Adliye Mahkemesinin Kabulü

Sanıklar ... ve ... hakkında yapılan yargılamaya, karar yerinde açıklanan delillere, mahkemenin kovuşturma sonucunda oluşan inanç ve takdirine, gösterilen gerekçeye göre verilen hükümde bir

isabetsizlik görülmemiş olduğundan, istinaf talepleri yerinde görülmemiş olmakla, sanıklar hakkındaki hükümlerin istinaf başvurularının esastan reddine karar verilmiştir.

IV. GEREKÇE

A. Sanık ... Hakkında Kurulan Hüküm Yönünden

Yargılama sürecindeki işlemlerin usûl ve kanuna uygun olarak yapıldığı, aşamalarda ileri sürülen iddia ve savunmaların toplanan tüm delillerle birlikte gerekçeli kararda gösterilip tartışıldığı, eylemin sanık tarafından gerçekleştirildiğinin saptandığı, vicdanî kanının dosya içindeki belge ve bilgilerle uyumlu olarak kesin verilere dayandırıldığı, eyleme uyan suç vasfı ile yaptırımların doğru biçimde belirlendiği anlaşıldığından, sanık müdafiinin yerinde görülmeyen temyiz sebepleri reddedilmiştir.

B. Sanık ... Hakkında Kurulan Hüküm Yönünden

Sanıkların savunmaları, mağdur ... da dahil olmak üzere Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığının 2023/5302 esas sayılı iddianamesine konu toplam 17 dolandırıcılık olayının hiç bir mağdurunun sanık ...'ın hesabına doğrudan para göndermemesi, sanığın telefon dinlenmeleri neticesinde mağdurlarla hiçbir iletişiminin bulunmadığı gibi cep telefonlarının incelenmesinde de herhangi bir suç unsuruna rastlanılmaması, sanık ...'ın, sanık ... ile sanık ...'in babası ... ve annesi ...'in hesaplarına para gönderdiğine ilişkin dekontların varlığı ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde sanığın üzerine atılı suçu işlediğine dair mahkûmiyetine yeterli her türlü şüpheden uzak kesin ve inandırıcı delil bulunmadığı gözetilmeden mahkûmiyetine hükmedilmesi hukuka aykırı bulunmuştur.

V. KARAR

A. Sanık ... Hakkında Kurulan Hüküm Yönünden

Gerekçe bölümünün (A) bendinde açıklanan nedenle Samsun Bölge Adliye Mahkemesi 2. Ceza Dairesinin, 20.11.2024 tarihli ve 2024/967 Esas, 2024/2054 Karar sayılı kararında sanık müdafii tarafından öne sürülen temyiz sebepleri ve 5271 sayılı Kanun'un 289 uncu maddesinin birinci fıkrası ile sınırlı olarak yapılan temyiz incelemesi sonucunda hukuka aykırılık görülmediğinden 5271 sayılı Kanun'un 302 nci maddesinin birinci fıkrası gereği, Tebliğname'ye uygun olarak, oy birliğiyle TEMYİZ İSTEMİNİN ESASTAN REDDİ İLE HÜKMÜN ONANMASINA,

B. Sanık ... Hakkında Kurulan Hüküm Yönünden

Gerekçe bölümünün (B) bendinde açıklanan nedenle sanık müdafiinin temyiz istekleri yerinde görüldüğünden Samsun Bölge Adliye Mahkemesi 2. Ceza Dairesinin, 20.11.2024 tarihli ve 2024/967 Esas, 2024/2054 Karar sayılı kararının 5271 sayılı Kanun'un 302 nci maddesinin ikinci fıkrası gereği, Tebliğname'ye uygun olarak, oy birliğiyle BOZULMASINA,

Dava dosyasının, 5271 sayılı Kanun'un 304 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendi uyarınca takdîren Samsun Bölge Adliye Mahkemesi 2. Ceza Dairesi'ne gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE,

14.01.2026 tarihinde karar verildi.